

НОВОСЕЛИЦЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

60300, Чернівецька обл., м. Новоселиця, вул. 1 травня, 4-А, тел. (03733) 2-19-34,
тел./факс 5-11-07; e-mail: inbox@nv.ev.court.gov.ua

Вих. № 720/49/19/1107/2019

Від. 22.03.2019 року

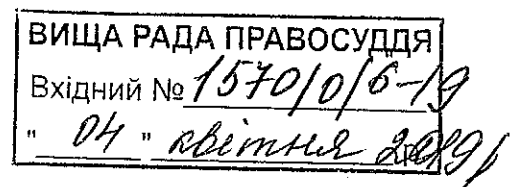
Вищій раді правосуддя
вул. Студентська, 12-а
м. Київ, 04050

Новоселицький районний суд Чернівецької області направляє Вам повідомлення про втручання у діяльність судді щодо здійснення правосуддя, для відповідного реагування.

Додаток: повідомлення про втручання у діяльність судді щодо здійснення правосуддя на 5 арк., заява адвоката з долажками на 12 арк.;

Суддя Новоселицького районного суду
Чернівецької області

І.В. Оленчук

Вищій раді правосуддя
вул. Студентська, 12-а
м. Київ, 04050

Генеральному прокуратуру України
вул. Різницька, 13/15
м. Київ, 01011

судді Новоселицького районного суду
Чернівецької області
Оленчука Івана Вікторовича

Повідомлення
про втручання у діяльність судді
щодо здійснення правосуддя

Відповідно до ст. 126 Конституції України незалежність судді гарантуються Конституцією і законами України та забезпечується згідно ч.ч. 5, 6 ст. 48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі - Закон) у тому числі: порядком здійснення правосуддя, визначеним процесуальним законом, заборонаю втручання у здійснення правосуддя, а також - зобов'язанням органів державної влади, їх посадових та службових осіб поважати незалежність судді і не посягати на неї.

В свою чергу, порядок здійснення правосуддя, що гарантований Конституцією та Законом, передбачає, що ніхто не може бути позбавлений права на розгляд його справи в суді, до юрисдикції якого вона віднесена процесуальним законом, що суддя розглядає справи, одержані згідно з установленим відповідно до закону порядком розподілу судових справ, який забезпечується завдяки функціонуванню Єдиної судової інформаційної (автоматизованої) системи, а також - що на розподіл судових справ між суддями не може впливати бажання судді чи будь-яких інших осіб (ст. 5 Конституції України, ст.ст. 7, 8, 15 Закону).

Втручання у здійснення правосуддя, збирання, зберігання, використання і поширення інформації усно, письмово або в інший спосіб з метою дискредитації суду або впливу на безсторонність суду забороняються і мають наслідком відповідальність, установлену законом. Крім того, органи державної влади, їх посадові особи повинні утримуватися від заяв та дій, що можуть підірвати незалежність судової влади (ст. 6 Конституції України, ст. 48 Закону).

А відтак, суть даного повідомлення полягає в тому, що в провадженні Новоселицького районного суду Чернівецької області перебуває кримінальне провадження внесене до ЄРДР за № за обвинуваченням

у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч. 4 ст. 187; ст. 257; ч. 1 ст. 263 КК України,

у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч. 4 ст. 187; ст. 257 КК України,

у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч. 4 ст. 187; ст. 257 КК України,

у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч. 4 ст. 187; ст. 257 КК України.

Слід зазначити, що за наслідками події кримінального діяння, обставин вчиненого злочину, того, що обвинувачені по справі є колишніми учасниками АТО, а одним з потерпілих по справі є діючий суддя, що обіймає посаду голови Господарського суду Чернівецької області дане провадження набуло неабиякого суспільного резонансу.

Так, під час судового розгляду вказаного кримінального провадження, захисником обвинуваченого – адвокатом було заявлено відвід колегії суддів по справі, та повідомлено, що відносно суддів, які здійснюють розгляд даного кримінального провадження, до Державного бюро розслідувань було подано заяву про вчинення злочину за ч. 2 ст. 375 КК України, а також направлено скаргу до Вищої Ради Правосуддя. Одною з підстав для відводу колегії суддів адвокат вказує прийняття по справі процесуального рішення, яке на думку захисника є незаконним та неправосудним.

Також, 20 березня 2019 року, під час відкритого судового засідання, в присутності учасників справи та інших присутніх в залі судового засідання осіб. адвокатом неодноразово було озвучено, що прийняте по справі процесуальне рішення, а саме ухвала від 07 березня 2019 року є незаконною та неправосудною.

З огляду на вказане вище, вважаю недопустимими подібні висловлювання захисника яка фактично стверджує про вчинення судом злочину, що крім іншого, є грубим порушенням Правил адвокатської етики.

Крім того, направлення адвокатом заяви про вчинення злочину до Державного бюро розслідувань України відносно колегії суддів, у зв'язку з прийняттям по справі процесуального рішення, можна розцінювати лише як спробу здійснення тиску на суд, що прямо порушує вимоги статей 42, 44 Правил адвокатської етики, та згідно п. 3 ч. 2 ст. 34 Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» є підставою для притягнення останньої до дисциплінарної відповідальності.

Відтак, за результатом розгляду поданої заяви, в клопотанні про відвід колегії суддів було відмовлено, однак така поведінка та вказані вище дії та висловлювання адвоката - є неприйнятними та недопустимими, а тому вважаю, що наявні всі підстави стверджувати, що такі, очевидно образливі, дії адвоката вчинені з метою здійснення тиску на суд та подальшого впливу на суддів при здійсненні судового розгляду кримінального провадження.

Згідно з п. 9 ч. 7 ст. 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя зобов'язаний звертатися з повідомленням про втручання в його діяльність

як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора упродовж п'яти днів після того, як йому стало відомо про таке втручання.

У зв'язку з зазначеним звертаю увагу на наступне.

Відповідно до рішення Ради суддів України № 34 від 08 червня 2017 року, подання учасником будь-якого судового провадження заяви про внесення в Єдиний реєстр досудових розслідувань (ЄРДР) відомостей про скоєння суддею кримінального правопорушення до закінчення судового розгляду справи має ознаки впливу на суд, що передбачає кримінальну відповідальність за статтею 376 Кримінального кодексу України.

Також, аналіз практики діяльності Вищої ради правосуддя, зокрема, її рішень №2151/0/15-17 від 18 липня 2017 року та № 3761/0/15-17 від 23 листопада 2017 року, свідчить про те, що дії посадових осіб правоохоронних органів по внесенню до ЄРДР відомостей про вчинене кримінальне правопорушення за ознаками ч. 1 статті 375 КК України, як і дії по здійсненню такого кримінального провадження, є втручанням у діяльність судді щодо здійснення правосуддя.

Аналогічно у щорічній доповіді Вищої ради правосуддя про стан забезпечення незалежності судців в Україні за 2017 рік зазначено про те, що втручання у діяльність судді у вказаний вище спосіб є одним із найбільш небезпечних проявів тиску на суддю.

При цьому, зі змісту вказаного вище рішення Вищої ради правосуддя № 2151/0/15-17 від 18 липня 2017 року вбачається, що навіть якщо відповідне кримінальне провадження в ЄРДР реєструється після прийняття рішення суду, яке стало приводом для відкриття такого кримінального провадження, що має місце у даному випадку, вказані обставини свідчать про здійснення тиску на суддю, порушення гарантій його незалежності.

Звертаю Вашу увагу, що незалежність судової влади є головною умовою забезпечення верховенства права, ефективного захисту прав і свобод людини та громадянина, юридичних осіб, інтересів суспільства й держави.

Незалежність і недоторканність суддів гарантуються статтями 126 та 129 Конституції України, якими встановлено, що судді при здійсненні правосуддя незалежні й підкоряються лише закону. Вплив на суддю у будь-який спосіб забороняється.

Відповідно до статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, метою забезпечення незалежності судової влади є гарантування кожній особі основоположного права на розгляд справи справедливим судом тільки на законній підставі та без будь-якого стороннього впливу.

Незалежність судової влади є головною умовою забезпечення верховенства права, ефективного захисту прав і свобод людини та громадянина, юридичних осіб, інтересів суспільства й держави.

Згідно ст. 48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання. Суддя здійснює правосуддя на основі

Конституції і законів України, керуючись при цьому принципом верховенства права. Втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя забороняється і тягне за собою відповідальність, установлену законом.

Також звертаю увагу, що питання незалежності судів і авторитету судової влади неодноразово піднімалось як міжнародними організаціями так і вищими судовими органами країни.

Зокрема, Комісаром Ради Європи з прав людини у Звіті за результатами візиту в Україну 04-10 лютого 2014 року (пункт 60) наголошено на необхідності впровадження належних механізмів забезпечення незалежності суддів від зовнішнього впливу, особливо при розгляді справ, що є резонансними у суспільстві.

В п. 22 Висновку № 3 (2002) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету міністрів Ради Європи щодо принципів та правил, які регулюють професійну поведінку суддів, зокрема питання етики, несумісної поведінки та безсторонності зазначається, що суспільна довіра та повага до судової влади є гарантіями ефективності судової системи. В п. 8 Висновку № 7 (2005) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету міністрів Ради Європи про правосуддя та суспільство, вказується, що суди є та сприймаються такими широким загалом як належний форум для встановлення юридичних прав і обов'язків та вирішення пов'язаних з цим спорів. Суспільство ставиться з повагою та має довіру до спроможності судів здійснювати таку функцію.

Довіра та повага до судової влади - гарантії ефективності системи правосуддя. Повага до авторитету судів - вимога європейських стандартів для демократичних держав, невід'ємна передумова публічної довіри до судової влади, а в більш широкому значенні - довіри до норм права та держави загалом. У разі виникнення того чи іншого правового конфлікту звертається за його вирішенням до суду, спираючись на авторитет судової влади.

Як зазначається у Відкритому зверненні Верховного Суду України, затвердженому зборами суддів Верховного Суду України (рішення № 12 від 04 вересня 2015 року) «Про відкрите звернення зборів суддів Верховного Суду України щодо необхідності вжиття дієвих заходів, спрямованих на зміцнення авторитету судової влади», формування довіри до суду - кропіткий і багатогранний процес.

Статтею 131 Конституції України визначено, що Вища рада правосуддя вживає заходів щодо забезпечення незалежності суддів.

Згідно зі статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Вища рада правосуддя вживає заходів щодо забезпечення авторитету правосуддя та незалежності суддів.

Відповідно до частини першої статті 73 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», з метою забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя, Вища рада правосуддя, серед іншого, вносить до відповідних органів чи посадових осіб подання про виявлення та притягнення до встановленої законом відповідальності осіб, якими вчинено дії або допущено бездіяльність, що порушує гарантії незалежності суддів або підриває авторитет

правосуддя, ухвалює та оприлюднює публічні заяви і звернення, звертається до суб'єктів права законодавчої ініціативи, органів, які уповноважені приймати правові акти, із пропозиціями щодо забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя тощо.

Як вже зазначалось, відповідно до вимог ч. 4 статті 48 та п. 9 ч. 7 статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя зобов'язаний звернутися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора.

Беручи до уваги наведене, вважаю, що описаними вище діями адвоката (свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю № 460 видане 21 вересня 2010 року), остання вчиняє спробу тиску на суд, а тому, у відповідності до вимог ч. 4 статті 48 та п. 9 ч. 7 статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» повідомляю Вас про вказані обставини та прошу вжити реальних заходів з метою забезпечення належного захисту від свавілля, протиправних дій та унеможливлення повторення таких випадків у майбутньому.

22 березня 2019 року

І.В. Оленчук